

Motion till riksdagen 2008/09:Sf328

av **Sven Gunnar Persson (kd)**

Handikappersättningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förändringar av handikappersättningen.

Motivering

Handikappersättningens storlek bestäms utifrån det sammanlagda behovet av stöd gällande stora merkostnader och/eller tidskrävande hjälp av andra. Nivåerna för handikappersättning är idag 36, 53 eller 69 procent av prisbasbeloppet, och Försäkringskassan är den myndighet som fattar beslut om rätten till ersättning.

Sedan reglernas tillkomst har merkostnaderna för den enskilde ökat stadigt, samtidigt som olika ersättningar från samhället minskat eller försvunnit. Nivåerna för handikappersättning har länge legat på dagens nivå. Trots att prisbasbeloppet årligen har justerats leder det ändå till ökade kostnader för den enskilde. En utveckling kan ses där bedömningen i enskilda ärenden blir allt hårdare, och även om antalet avslag inte ökar markant så blir minskningarna i förhållande till de ansökta beloppen allt fler från Försäkringskassans sida.

Det innebär att den enskilde får allt lägre ersättning för sina merkostnader. För att bättre motsvara de faktiska merkostnader som den enskilde har borde dagens nivåer justeras uppåt.

I juli 2006 fick Försäkringskassan i uppgift att göra en kunskapsöversikt och kartlägga problemställningar som kan förekomma inom bland annat handikappersättningen. I april 2007 presenterades rapporten Kunskapsöversikt – handikappersättning och vårdbidrag. Där konstateras: ”De valda nivåerna inom ersättningen ger upphov till vissa negativa konsekvenser för dem som behöver stödet mest, det vill säga personer som har merutgifter som överstiger 69 procent av prisbasbeloppet. Samma förhållande gäller personer som

Fel! Okänt namn på

har merutgifter strax under 28,5 procent av prisbasbeloppet och inget hjälpbehov. Denna grupp blir helt utan kompensation för sina merutgifter. För vissa av dessa kan det ha kännbara ekonomiska konsekvenser, särskilt för personer som saknar arbetsmarknadsförsäkring.”

I betänkandet från socialförsäkringsutskottet förra riksmötet hänvisar man, i svaret på en motion i denna fråga, till vad Försäkringskassan skrivit i rapporten och menar att det klart och tydligt står ”att lagstiftningen är otydlig, att stödformerna till viss del har svårt att passa in i dagens samhälle och att gränsdragningsproblematiken uppstår i förhållande till andra ersättningar både inom och utom socialförsäkringen. Enligt Försäkringskassan finns det behov av att förändra utformningen av förmånerna.” Därefter skriver utskottet att man förutsätter att regeringen med anledning av detta kommer ta initiativ till nödvändiga förändringar av handikappersättningen.

Regeringen bör därför med anledning av ovanstående resonemang skyndsamt återkomma med hur förändringar i handikappersättningen kan göras.

Stockholm den 6 oktober 2008

Sven Gunnar Persson (kd)